

I en Række Politivedtægter findes der Bestemmelser om, at Markiser, Skilte o. l. skal anbringes i en saadan Højde og paa en saadan Maade, at Færdslen paa Fortovet ikke hindres. Det er imidlertid sket, at Markiser o. l., der er anbragt saa højt, at de ikke generer Fortovsfærdslen, har raget saa langt ud, at høje Køretøjer, f. Eks. Ruteautomobiler, er kommet i Kollision med dem. Det er klart, at Færdslen paa Kørebanen bør være beskyttet mod saadanne Hindringer.

Til § 35.

Denne Paragrafs 1. og 2. Punktum har sit Forbillede i Politivedtægterne, idet de fleste af disse har lignende Forskrifter; saadanne findes endvidere i Vejforordningen af 13. December 1793 § 82. Det er formentlig naturligt, at Bestemmelserne findes i Færdselsloven. En Bestemmelse svarende til sidste Punktum findes i et Cirkulære af 4. Juni 1924 fra Ministeriet for offentlige Arbejder til samtlige Amtmænd. Skærvesplinterne er til Fare for de forbigående, foruden at de, naar de ligger paa Vejen, kan ituskære Køretøjers Gummibeklædning.

Til § 36.

Bestemmelsen tilsigter at afbøde den Fare, som ubelyste Bomme og Led over private Veje indeholder for Færdslen i Mørke. Bestemmelsen omfatter kun Veje, der er til Brug for flere særskilt matrikulerede og i særlig Eje værende Ejendomme, derimod ikke Tilkørselsveje til Enkeltmands Ejendom, idet i Almindelighed kun de førstnævnte for de vejfarende fremtræder som Led i det offentlige Vejnet. Paa den anden Side gælder Bestemmelsen, uanset om den paagældende Vej maa siges at være aaben for almindelig Færdsel eller ej, idet det afgørende maa være, om Vejen udadtil fremtræder som en offentlig Vej, bortset fra den om Natten i ubelyst Stand usynbare Bom. Den ved § 1, Stk. 1, fastsatte Begrænsning i Lovens Omraade finder saaledes ikke Anvendelse paa nærværende Paragraf.

En tilsvarende Bestemmelse findes i § 14 i Politivedtægten for Københavns Amts nordre Birk, hvor Forholdet er særlig praktisk.

Til § 37.

Bestemmelser svarende til Stk. 1 og 2 findes i de fleste Politivedtægter. Udvalget finder det af Betydning, at disse Regler optages i Færdselsloven.

I Politivedtægten for København § 19 findes følgende Bestemmelse: »Forældre eller andre vedkommende er pligtige at sørge for, at smaa Børn, der er under deres Varetagt, paa offentlig Gade, Vej eller Plads er undergivne tilbørligt Tilsyn«. En tilsvarende Regel findes i praktisk talt alle Købstadvedtægter og i de fleste Vedtægter for Landdistrikterne. Udvalget finder, at der er god Grund til at optage denne Bestemmelse i Færdselsloven for derved at understrege dens store Betydning. Udvalget har overvejet, om der kunde fastsættes en bestemt Aldersgrænse for Børn, der ikke maa færdes paa Vejene uden Tilsyn, men man har opgivet det som formentlig uheldigt og foreslaar i Stk. 3 som det afgørende, om Børnene er for smaa til at færdes alene paa Vejene. Herved gøres det muligt at tage Hensyn til den større eller mindre Færdsel paa Stedet og til Børnenes Alder og Udvikling. Hvad der kræves til »fornødent Tilsyn« maa afhænge af disse Forhold. Er Færdslen ringe, og er Børnenes Udvikling en saadan, at det kan ventes, at de vil rette sig efter de givne Ordre, kan efter Omstændighederne en grundig Instruktion om, hvorledes de skal forholde sig, være tilstrækkelig. Ved den Elasticitet, der saaledes er givet Bestemmelsen, bliver den anvendelig baade for By og Land. Den kan blive noget vanskeligere at anvende for Politi og Domstole, end hvis der var fastsat en bestemt Aldersgrænse, men Udvalget ser navnlig Bestemmelsens Opgave i at gøre det